

Genoteerd

Spiedprocedures in overnameprocessen

In deze uitgave

- Inleiding
- De enquêteprocedure en het kort geding in vogelvlucht
- De keuze tussen de enquêteprocedure en het kort geding
- Recente overnamegeschillen in spoedprocedures
- Tot besluit

1. Inleiding

Complexe overnames kunnen leiden tot complexe geschillen. Veelal ontstaan deze geschillen nadat het overnameproces is voltooid, als bijvoorbeeld blijkt dat bepaalde garanties zijn geschonden, een beroep op een vrijwaring niet wordt gehonoreerd of onenigheid ontstaat over (de hoogte van) *leakage* of een *earn-out*. Dan kunnen partijen meestal terugvallen op contractuele afspraken waarin de wijze van geschilbeslechting is neergelegd.

Geschillen kunnen echter ook ontstaan voordat het overnameproces is afgerond. Juist in die gevallen is snel handelen vaak geboden om onomkeerbare gevolgen te voorkomen. Partijen kunnen er dan voor kiezen om in een (spoed)enquêteprocedure of in kort geding ordemaatregelen te verkrijgen, waarmee kan worden ingegrepen in de verplichtingen van partijen of de governance van de onderneming. Ook (de dreiging van) een dergelijke procedure kan in de praktijk invloed hebben op de dynamiek in lopende onderhandelingen.

In deze Genoteerd wordt ingegaan op de mogelijkheden tot het starten van spoedprocedures bij lopende overnameprocessen. Daarbij wordt ingegaan op de mogelijkheden die partijen hebben in het kader van de enquêteprocedure en het kort geding en welke verschillen van belang zijn bij het maken van een keuze. Daarbij wordt ook aandacht gegeven aan enkele aansprekende recente voorbeelden uit de praktijk.

2. De enquêteprocedure en het kort geding in vogelvlucht

2.1 De enquêteprocedure bij de Ondernemingskamer

De enquêteprocedure is een procedure bij de Ondernemingskamer van het Gerechtshof Amsterdam, een gespecialiseerd forum bestaande uit drie rechters met ruime ervaring in het ondernemingsrecht en twee ter zake deskundige raden, veelal met een financiële achtergrond (zoals CFO's, bankiers of accountants). De Ondernemingskamer behandelt enquêteverzoeken met de meeste spoed en kan, in voldoende spoedeisende gevallen, vaak op korte termijn al een dergelijk verzoek in

behandeling nemen. De enquêteprocedure is bedoeld voor het vinden van een oplossing voor geschillen die verband houden met de governance van de vennootschap. De doelstellingen van de enquêteprocedure zijn sanering, herstel van gezonde verhoudingen, opening van zaken en vaststelling bij wie de verantwoordelijkheid berust voor mogelijk wanbeleid in relatie tot een rechtspersoon.

De enquêteprocedure bestaat uit twee fasen. In de eerste fase wordt een verzoek ingediend om een onderzoek te gelasten naar het beleid en de gang van zaken van een rechtspersoon. De Ondernemingskamer wijst dat verzoek slechts toe als blijkt van gegronde redenen om aan een juist beleid of een juiste gang van zaken te twijfelen. Vervolgens kan in een tweede fase, naar aanleiding van de uitkomst van het onderzoek, worden verzocht om wanbeleid vast te stellen en eindvoorzieningen te treffen, waaronder de schorsing of vernietiging van besluiten, schorsing of ontslag van bestuurders en commissarissen en zelfs de ontbinding van de rechtspersoon.

Op ieder moment in deze procedure kan worden verzocht om onmiddellijke voorzieningen te treffen voor de duur van de procedure. Voorbeelden van dergelijke voorzieningen zijn de benoeming van tijdelijk bestuurders of commissarissen, een schorsing van besluiten en een tijdelijke overdracht van aandelen ten titel van beheer aan een onafhankelijke beheerder. Bij het bevelen van onmiddellijke voorzieningen heeft de Ondernemingskamer veel vrijheid. Zij kan bijvoorbeeld afwijken van contractuele afspraken tussen partijen, de statuten en de wet. Ook kan de Ondernemingskamer andere voorzieningen toewijzen dan die door partijen zijn verzocht indien zij dat in het belang acht van de vennootschap. Bij het al dan niet treffen van onmiddellijke voorzieningen zal de Ondernemingskamer een belangenafweging maken tussen alle betrokken partijen, waarbij het belang van de vennootschap voorop staat. Onmiddellijke voorzieningen blijken in de praktijk vaak de sleutel voor het oplossen van het geschil.

In de wet is vastgelegd welke partijen gerechtigd zijn tot het indienen van een enquêteverzoek. Onder deze enquêtegerechtigden vallen onder meer aandeelhouders en/of certificaathouders die een voldoende belang

houden,¹ de vennootschap zelf en partijen die daartoe statutair of contractueel zijn gerechtigd. Om te voorkomen dat de vennootschap wordt overvallen door het enquêteverzoek, dienen de verzoekers voorafgaand aan de indiening van het verzoek hun bezwaren tegen het beleid of de gang van zaken schriftelijk kenbaar te maken aan de vennootschap.² Doorgaans wordt hiertoe een zogeheten 'bezwarenbrief' verstuurd. De vennootschap dient voorts een redelijke termijn te krijgen om de bezwaren te onderzoeken en maatregelen te nemen.

Bij een enquêteprocedure is naast de verzoeker(s) in ieder geval betrokken de rechtspersoon waarop het enquêteverzoek betrekking heeft. Daarnaast kunnen verschillende belanghebbenden worden opgeroepen of uit eigen beweging verschijnen. Voorbeelden van belanghebbenden zijn de aandeelhouders, het bestuur, de raad van commissarissen en de Ondernemingsraad, maar ook een (potentiële) bieder is in het verleden als belanghebbende aangemerkt. Belanghebbenden kunnen zelfstandige verzoeken doen, waaronder ook verzoeken tot het treffen van onmiddellijke voorzieningen.

2.2 Het kort geding voor de voorzieningenrechter

Het kort geding is een spoedprocedure bij de voorzieningenrechter van de rechtbank. In tegenstelling tot de meervoudige samenstelling van de Ondernemingskamer, vindt het kort geding plaats voor één rechter. Over het algemeen worden meer ervaren rechters als voorzieningenrechter aangewezen, al hoeft de betrokken voorzieningenrechter niet altijd over specifieke ondernemingsrechtelijke kennis te beschikken. In een kort geding wordt over het algemeen binnen een termijn van zes weken een zitting gepland, waarna in principe binnen twee weken uitspraak volgt. Deze termijnen kunnen worden ingekort indien het spoedeisend karakter van de zaak dat vergt. Het is zelfs mogelijk dat de voorzieningenrechter een zaak binnen enkele dagen behandelt en daarover uitspraak doet.

In kort geding geeft de voorzieningenrechter een voorlopig oordeel, waarbij wordt aangesloten bij de voorshands verwachte uitkomst in een bodemprocedure. Vanwege dit voorlopige karakter biedt het kort geding weinig ruimte voor feitenonderzoek en is het niet altijd een geschikt forum voor complexe geschillen. Ook krijgt de uitspraak geen gezag van gewijsde, als gevolg waarvan de rechtsbetrekking tussen partijen niet bindend kan worden vastgesteld.

Het voorgaande staat er niet aan in de weg dat in kort geding snel kan worden ingegrepen door middel van voorlopige voorzieningen. Veelal wordt daarbij gedacht aan een veroordeling tot nakoming van een verplichting, de afgifte van bepaalde documenten of een verbod tot het verrichten van bepaalde handelingen (zoals het overdragen van aandelen aan een derde). In het kader van ondernemingsrechtelijke geschillen kan ook worden gedacht aan het opschorten van stemrechten op aandelen, het opschorten van de uitvoering van bepaalde besluiten (zoals de bijeenroeping van een aandeelhoudersvergadering) en de tijdelijke benoeming van een bestuurder. De voorzieningenrechter zal, bij het al dan niet bevelen van voorlopige voorzieningen, de belangen van betrokken partijen afwegen en nagaan of voor de gevorderde voorzieningen een wettelijke grondslag bestaat.

In beginsel kan iedere partij met een voldoende spoedeisend en relevant belang een kort geding starten. Daartoe wordt de rechtbank verzocht een datum en tijd te bepalen waarop een zitting zal plaatsvinden, waarna een dagvaarding wordt betekend aan de gedaagde partij(en), een en ander met inachtneming van eventuele aanvullende vereisten die de rechtbank daaraan stelt. Het is onder omstandigheden mogelijk dat ook andere partijen in het kort geding tussenkomen of zich aan de zijde van eiser(s) of gedaagde(n) voegen, al komt dat betrekkelijk zelden voor.

1 Op grond van artikel 2:346 lid 1 BW zijn bevoegd tot het indienen van een enquêteverzoek (i) bij een besloten of naamloze vennootschap met een geplaatst kapitaal van maximaal € 22,5 miljoen: een of meer houders van aandelen of certificaten die – alleen of gezamenlijk – minimaal een tiende van het geplaatste kapitaal vertegenwoordigen of rechthebbenden zijn op een bedrag van aandelen of certificaten tot een nominale waarde van € 225.000 of zoveel minder als de statuten bepalen; of (ii) bij een besloten of naamloze vennootschap met een geplaatst kapitaal van meer dan € 22,5 miljoen: een of meer houders van aandelen of certificaten die – alleen of gezamenlijk – minimaal een honderdste van het geplaatste kapitaal vertegenwoordigen of indien de aandelen of certificaten – kort gezegd – zijn toegelaten op de beurs, ten minste een waarde vertegenwoordigen van € 20 miljoen volgens de slotkoers op de laatste handelsdag voor indiening van het verzoek, of zoveel minder als de statuten bepalen.

2 Dit vereiste geldt bijvoorbeeld niet indien het verzoek wordt ingediend door de vennootschap zelf.

3. De keuze tussen de enquêteprocedure en het kort geding

Hoe maakt een partij in een overnameproces de keuze tussen een enquêteprocedure of een kort geding? Daaraan kunnen verschillende juridische en strategische overwegingen ten grondslag liggen. Wij schetsen hieronder een aantal overwegingen aan de hand van vier vragen.

3.1 Ontvankelijkheid en rechtsmacht

Een belangrijke voorvraag is welke procedure partijen ter beschikking staat. In dat verband moet onder meer worden gekeken naar de toepasselijke vereisten voor ontvankelijkheid en de bevoegdheid van de rechter.

Zoals hiervoor is genoemd, is in wet omschreven welke partijen bevoegd zijn tot het doen van een enquêteverzoek. Een partij die (nog) niet (voldoende) bij de vennootschap is betrokken, zal veelal niet aan deze vereisten voldoen. In die gevallen kan het kort geding uitkomst bieden, dat in beginsel iedere partij met een voldoende spoedeisend en relevant belang ter beschikking staat. In kort geding kan dan weer de bevoegdheid van de rechter een obstakel vormen, bijvoorbeeld bij een buitenlandse wederpartij of indien partijen een forumkeuze of arbitrage zijn overeengekomen (bijvoorbeeld in een *letter of intent*). De Ondernemingskamer is exclusief bevoegd indien een enquêteprocedure wordt aangespannen die ziet op een Nederlandse rechtspersoon,³ ongeacht eventuele andersluidende forumkeuzes tussen partijen.

3.2 Aard en strekking van het geschil en de benodigde voorzieningen

Een andere relevante vraag is waar het geschil tussen partijen precies op ziet en wat nodig is om dat geschil op te lossen. Niet alle geschillen kunnen in een enquêteprocedure of in een kort geding worden beslecht. Zo zullen zuiver vermogensrechtelijke geschillen door de Ondernemingskamer worden afgewezen. Te denken valt aan geschillen die niet raken aan het functioneren van de organen van de vennootschap, zoals geschillen over de weigering aandelen te leveren of het afdwingen van een voortzetting van onderhandelingen. In dergelijke gevallen kan het kort geding wel een uitkomst bieden. In kort geding kan een partij bijvoorbeeld nakoming

vorderen van een verplichting tot levering, een gebod vorderen tot voortzetting van onderhandelingen of een verbod vorderen op het verkopen van bepaalde activa. Bepaalde voorzieningen – waaronder de opschorting van stemrecht op aandelen of de opschorting van de uitvoering van bepaalde besluiten – kunnen in beide procedures worden verzocht.

Ook de aard en complexiteit van het geschil en de verzochte voorziening zijn relevant voor de keuze voor een kort geding of een enquêteprocedure. Zo zal de Ondernemingskamer, in de regel, beter in staat zijn om te oordelen over complexe ondernemingsrechtelijke geschillen dan de voorzieningenrechter.

3.3 De positie van de betrokken partij

Daarnaast zal een partij die een procedure overweegt zich moeten beraden op haar eigen positie. Wat heeft zij te winnen en wat staat er op het spel? Welke risico's is zij bereid te nemen?

De Ondernemingskamer is, meer dan de voorzieningenrechter, geneigd een pragmatische houding aan te nemen en oplossingen te zoeken die in het belang van de rechtspersoon zijn. Dit, tezamen met de grote vrijheid en flexibiliteit die haar toekomt bij het bevelen van onmiddellijke voorzieningen, maakt dat de Ondernemingskamer verstrekkend kan ingrijpen, maar daarbij soms ook een onverwachte positie inneemt. In een enquêteprocedure valt daardoor het meeste te halen, maar tegelijkertijd bestaat er een risico op een onverwachte uitkomst en/of het verlies van controle over de vennootschap. In kort geding is de voorzieningenrechter meer gebonden aan de door de partijen ingenomen posities en zal zich veelal terughoudender opstellen. Dat leidt veelal tot minder verstrekkend ingrijpen, maar maakt ook het procesrisico overzichtelijker.

Daarbij moet eveneens worden bedacht dat slechts beperkt rechtsmiddelen openstaan in de enquêteprocedure. Bij een nadelige beschikking kan de in het ongelijk gestelde partij slechts een cassatieberoep instellen bij de Hoge Raad. Dergelijke procedures zijn doorgaans echter tijdrovend, terwijl in de tussentijd de beschikking van de Ondernemingskamer van kracht blijft. Daarnaast is het toetsingskader van de Hoge Raad

³ De relevante rechtspersonen zijn opgesomd in artikel 2:344 BW en betreffen de naamloze vennootschap (NV), de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid (BV), de coöperatie, de onderlinge waarborgmaatschappij en de stichting en vereniging met volledige rechtsbevoegdheid die een onderneming in stand houden waarvoor ingevolge de wet een ondernemingsraad moet worden ingesteld.

beperkt tot klachten over motivering en toepassing van het recht en kan niet worden opgekomen tegen vastgestelde feiten. Mede gezien de feitelijke aard van veel enquêtebeschikkingen, is cassatie niet altijd een reële optie. Tegen een vonnis in kort geding staat hoger beroep open en vervolgens nog cassatie. In hoger beroep kan de zaak geheel opnieuw worden behandeld. Daarnaast bestaat in kort geding de mogelijkheid van een spoedappel, waarin op betrekkelijk korte termijn – enkele maanden – een uitspraak kan worden verkregen.

4. Recente overnamegeschillen in spoedprocedures

In de afgelopen jaren zijn verschillende spraakmakende overnamegeschillen aan bod gekomen in spoedprocedures. Hieronder zal nader worden ingegaan op enkele voorbeelden.

4.1 AkzoNobel (2017)

Begin 2017 werd het chemieconcern AkzoNobel N.V. (hierna: AkzoNobel) benaderd door verfproducent PPG Industries, Inc. (hierna: PPG). PPG deed verschillende voorstellen voor een overname van AkzoNobel. Die voorstellen werden door AkzoNobel afgewezen. Een aantal aandeelhouders probeerde hierop de vennootschapsleiding van AkzoNobel ter verantwoording te roepen en verzocht om die reden de bijeenroeping van een aandeelhoudersvergadering en de agendering van een stemming over het ontslag van de voorzitter van de raad van commissarissen van AkzoNobel.

AkzoNobel weigerde aan dit verzoek gevolg te geven, waarop deze aandeelhouders een enquêteprocedure aanhangig hebben gemaakt waarin, bij wijze van onmiddellijke voorziening, werd verzocht om AkzoNobel te bevelen de verzochte aandeelhoudersvergadering alsnog bijeen te roepen. De Ondernemingskamer oordeelde dat AkzoNobel zorgvuldig had gehandeld bij het afwijzen van het overnamevoorstel van PPG. De onderhandelingen met een bieder behoren bovendien tot de strategie van de vennootschap en dat is in beginsel een aangelegenheid van de vennootschapsleiding. Van gegronde reden om te twijfelen aan een juist beleid of een juiste gang van zaken was derhalve geen sprake. Daarmee ontbrak het ook aan een grond voor het treffen van onmiddellijke voorzieningen. Nadien hebben de aandeelhouders ook – tevergeefs – een verzoekschriftprocedure aanhangig gemaakt om alsnog de beoogde aandeelhoudersvergadering bijeen te roepen.

4.2 Marqt (2019)

In mei 2019 werd supermarktketen Marqt Holding B.V. (hierna: Marqt) in de etalage gezet. In verband met het aankomende verkoopproces werd een nieuwe aandeelhoudersovereenkomst gesloten tussen alle aandeelhouders. Onderdeel van die aandeelhoudersovereenkomst was een *drag-along* bepaling. Na diverse biedingen besloot een aantal grote aandeelhouders om Marqt te verkopen aan Udea Beheer B.V. (hierna: Udea), bekend van supermarktketen Ekoplaza. Onder meer de oprichters van Marqt, die nog een minderheidsbelang hielden, konden zich niet in deze overname vinden en weigerden daarmee in te stemmen.

De verkopende aandeelhouders startten daarop een kort geding tegen de weigerachtige aandeelhouders om hen te veroordelen tot verkoop en levering van hun aandelen aan Udea op grond van de overeengekomen *drag-along*. Het geschil draaide in de kern om de interpretatie van die *drag-along*. De vordering van de verkopende aandeelhouders werd door de voorzieningenrechter toegewezen, waarmee de overname doorgang kon vinden. De weigerachtige aandeelhouders gingen in hoger beroep, maar dat hoger beroep lijkt te zijn ingetrokken.

Gezien de commerciële aard van dit geschil, lag het op de weg van de verkopende aandeelhouders om een kort geding te starten. Hangende hun hoger beroep, maakten de weigerachtige aandeelhouders niettemin ook een enquêteprocedure aanhangig. Daarin werden verschillende onmiddellijke voorzieningen verzocht waarmee – kort gezegd – de overname zou worden geblokkeerd. De Ondernemingskamer heeft deze verzoeken afgewezen. Daarbij speelde een rol dat niet de enquêteprocedure, maar een (spoed)appel tegen het vonnis in eerste aanleg (in plaats van ‘gewoon’ hoger beroep) de aangewezen weg was om op te komen tegen de overname. Gelet hierop zou voor het treffen van onmiddellijke voorzieningen slechts ruimte zijn indien uitzonderlijke en zwaarwegende omstandigheden dat rechtvaardigen, waarvan in dit geval geen sprake zou zijn geweest.

4.3 GrandVision (2020)

In 2019 kondigde retailer GrandVision N.V. (hierna: GrandVision), in Nederland bekend van onder meer optiekketens Eyewish en Pearle, aan dat zij zou worden overgenomen door brillenproducent EssilorLuxottica S.A. (hierna: EssilorLuxottica). EssilorLuxottica zou daartoe eerst in een private overname de aandelen van grootaandeelhouder HAL Investments B.V. overnemen

om vervolgens een openbaar bod uit te brengen op de uitstaande beursaandelen.

Deze transactie is in 2020, naar verluidt als gevolg van de coronapandemie en haar impact op de retailsector, onder druk komen te staan. In dat verband stelde EssilorLuxottica zich op het standpunt dat GrandVision niet voldeed aan haar verplichtingen onder de transactiedocumentatie, mogelijk in een poging om de overname af te breken of de voorwaarden te heronderhandelen. EssilorLuxottica vorderde in kort geding afgifte van bepaalde informatie van GrandVision. Die vordering werd zowel in eerste aanleg als in hoger beroep afgewezen.

Opvallend is dat dit kort geding niet was bedoeld om het geschil over de nakoming van GrandVision's contractuele verplichtingen te beslechten. Die discussie wordt inmiddels in arbitrage gevoerd. Met dit kort geding beoogde EssilorLuxottica informatie te verkrijgen die zij kon gebruiken om haar standpunt beter te onderbouwen. Het kort geding leent zich bij uitstek voor dit soort informatieverzoeken.

4.4 Mediaset (2020)

Mediaset S.p.A. (hierna: Mediaset) en Mediaset España Comunicación S.A. (hierna: Mediaset Spanje) waren betrokken bij een voorgenomen fusie waarbij beide vennootschappen zouden opgaan in de Nederlandse vennootschap Mediaset Investment N.V. (hierna: MFE). Mediaset houdt alle aandelen in het kapitaal van MFE. Finanziaria d'investimento Fininvest S.p.A. (hierna: Fininvest) is de grootaandeelhouder en Vivendi S.A. (hierna: Vivendi) is een minderheidsaandeelhouder in Mediaset en Mediaset Spanje.

Deze fusie dreigde de positie van Vivendi als minderheidsaandeelhouder te benadelen. Dat hield onder meer verband met een loyaliteitsregeling die binnen MFE zou worden ingevoerd en waaronder Fininvest disproportioneel veel stemrechten zou verkrijgen. Als gevolg daarvan zou Fininvest met een economisch belang van 35% feitelijk de algemene vergadering controleren. Daarop begon Vivendi een kort geding waarmee zij probeerde de fusie tegen te houden. In eerste aanleg werd de vordering van Vivendi afgewezen, maar in hoger beroep had zij wel succes. Het Hof Amsterdam oordeelde onder meer dat de litigieuze loyaliteitsregeling niet geschikt en niet noodzakelijk was om het daarmee beoogde doel – het bevorderen van een duurzaam en betrokken aandeelhoudersbestand – te bereiken.

Tegen deze achtergrond verbood het hof MFE over te gaan tot de beoogde fusie indien – onder meer – na die fusie de litigieuze loyaliteitsregeling zou gelden.

De Mediaset-zaak illustreert hoe ingrijpend voorlopige voorzieningen in kort geding kunnen zijn. In dit geval kon Vivendi op die manier een op handen zijnde fusie tegenhouden. Vermoedelijk was Vivendi niet gerechtigd om een enquêteprocedure te beginnen aangezien zij nog geen (direct) belang had in MFE.

5. Tot besluit

Het Nederlandse recht biedt verschillende mogelijkheden om via de rechter in te grijpen bij lopende overnameprocessen. Een gang naar de rechter kan een belangrijke maatregel zijn om schending van rechtmatige belangen te voorkomen. Zowel het kort geding als de enquêteprocedure bieden daarvoor een geschikt forum. Naast rechtsmacht en ontvankelijkheid kunnen verschillende juridische en strategische overwegingen een rol spelen bij de keuze voor de ene of de andere procedure. Hoewel in beide procedures via voorzieningen veelal een vergelijkbaar resultaat kan worden bereikt, zijn zij wezenlijk anders van aard. Onder meer de aard en strekking van het geschil, het beoogde resultaat en de positie van de betrokken partijen (en hun risicobereidheid) spelen daarbij een belangrijke rol. Kiest een partij voor het beperktere processuele debat in een kort geding? Of vaart die partij liever op de expertise en daadkracht van de Ondernemingskamer in een enquêteprocedure, met het risico op een langer procesverloop (doordat een onderzoek wordt bevolen) en minder voorspelbaarheid? Dit zijn relevante overwegingen voor een partij die voor een dergelijke keuze staat.

Over Loyens & Loeff

Loyens & Loeff N.V. is een onafhankelijk full-service kantoor van advocaten, belastingadviseurs en notarissen, waar de civiele en fiscale dienstverlening geïntegreerd wordt aangeboden. De advocaten en notarissen enerzijds en de belastingadviseurs anderzijds hebben binnen het kantoor een gelijkwaardige positie. Met deze opzet en haar omvang is Loyens & Loeff N.V. uniek in de Benelux en Zwitserland.

De praktijk is vooral gericht op het (internationale) bedrijfsleven en de overheid. Loyens & Loeff N.V. is een kantoor met uitgebreide kennis en ervaring op het gebied van onder meer belastingrecht, ondernemingsrecht, fusies en overnames, beursnoteringen, privatiseringen, bank- en effectenrecht, commercieel onroerend goed, arbeidsrecht, bestuursrecht, technologie, media en procesrecht, EU en mededinging, bouwrecht, energierecht, insolventie, milieurecht, pensioenrecht en ruimtelijke ordening.

loyensloeff.com

Genoteerd

Genoteerd is een periodieke nieuwsbrief voor relaties van Loyens & Loeff N.V. Genoteerd verschijnt sinds oktober 2001.

Auteurs van deze bijdrage zijn Philippe Hezer (philippe.hezer@loyensloeff.com) en Bastiaan Kemp (bastiaan.kemp@loyensloeff.com).

Redactie

drs. P.G.M. Adriaansen
prof. dr. R.P.C. Cornelisse
mr. E.H.J. Hendrix
mr. drs. A.N. Krol
prof. mr. C.W.M. Lieveerse
mr. P.E. Lucassen
prof. mr. W.J. Oostwouder
mr. Q.H. van Vliet
prof. mr. D.F.M.M. Zaman

Uiteraard kunt u zich ook wenden tot uw eigen contactpersoon binnen Loyens & Loeff N.V.

Disclaimer

Hoewel deze publicatie met grote zorgvuldigheid is samengesteld, aanvaarden Loyens & Loeff N.V. en alle andere entiteiten, samenwerkingsverbanden, personen en praktijken die handelen onder de naam 'Loyens & Loeff', geen enkele aansprakelijkheid voor de gevolgen van het gebruik van de informatie uit deze uitgave zonder hun medewerking. De aangeboden informatie is bedoeld ter algemene informatie en kan niet worden beschouwd als advies.

Als toonaangevend kantoor is Loyens & Loeff de logische keuze als juridisch en fiscaal partner wanneer u in of via Nederland, België, Luxemburg of Zwitserland, onze thuismarkten, zaken doet. Met onze vestigingen in de Benelux, Zwitserland en kantoren in de belangrijke financiële centra kunt u wereldwijd rekenen op een persoonlijk advies van een van onze 900 adviseurs. Dankzij onze full-service praktijk, specifieke sectorbenadering en diepgaande kennis van de markt, begrijpen onze adviseurs precies waaraan u behoefte heeft.

Amsterdam, Brussel, Hong Kong, Londen, Luxemburg, New York, Parijs, Rotterdam, Singapore, Tokio, Zürich